

Trước tiên là Việt Nam trông đợi gì ở tình trạng lại?



Hội đồng dân chúng ở Hoa Kỳ

“Nếu con người là thiên thần thì chúng cần đến chính quyền,” những nhà cách mạng yêu nước của Hoa Kỳ Alexander Hamilton và James Madison từng viết trên tờ Federalist Papers. Và giờ đây, chính quyền Việt Nam phải lựa chọn một loại chính quyền mà mình muốn. Chúng có thiên thần nào sẽ đem đến sự này đến. Bên cạnh các gia đình Trung Quốc và Hoa Kỳ, Việt Nam đang vướng vào một hoàn cảnh không chắc chắn. Nó có thể chính thức trở thành một quốc gia láng giềng ở phía bắc – không gây hấn chủ yếu với các tranh chấp lãnh thổ và khu vực biển Nam Hải – hoặc với Hoa Kỳ.

Người dân Việt Nam đã bị uất thái độ chống Trung Quốc trong khi chính quyền chúng ta đang vượt qua giai đoạn hòa bình với người láng giềng này. Nếu chính quyền đặt quyền lợi của mình lên chính trị, câu trả lời trở nên rõ ràng với những người láng giềng này. Những thành phố trên bờ biển và cửa an.

Những nhu cầu quyền lợi này được đặt trên sự an bình lâu dài của nhân dân và đất nước, câu trả lời trở nên rõ ràng hơn một tí. Trước tiên là Việt Nam trông đợi gì ở tình trạng lại? và thứ hai là nó có thể làm gì để đất nước mình? Là một người quan tâm theo dõi với quan hệ chặt chẽ với Việt Nam, tôi tin rằng bất kỳ quyền lợi nào cũng phải tính đến tình trạng lại tự do, hòa bình và thịnh vượng của người dân Việt Nam.

Vì thế, tôi tin rằng Việt Nam phải nhìn vào Hoa Kỳ để tìm sự trợ giúp và hỗ trợ khi cần đến tình trạng lại.

Thách thức bên trong

Tuy nhiên việc chính thức đón nhận Hoa Kỳ, có thể không dễ dàng hơn cho chính quyền mới ở Trung Quốc và Cộng sản Việt Nam với những nguyên nhân khác nhau.

Đối với Trung Quốc, mối quan tâm thì đơn giản và hợp lý: một Việt Nam thân Tây phương sẽ dễ dàng bị Bắc Kinh xem là không gì khác hơn là một vị trí của những hoạt động và quyền lợi của Hoa Kỳ tại Đông nam Á, một can thiệp vào sân sau của Trung Quốc. Sự gần gũi của Trung Quốc chắc chắn sẽ tạo ra những vấn đề thái độ của Hoa Kỳ trong thời Chiến tranh Lạnh khi Cuba đứng về phe của Liên Xô. Những chắc chắn rằng Trung Quốc sẽ không thể bỏ quan hệ ngoại giao với Việt Nam, bất kể Việt Nam làm bên nào đi nữa. Còn trong thời điểm này không phải là Trung Quốc mà là nó là một bên thân chính quyền Việt Nam.

Trong một quốc gia được đổi mới, chính quyền luôn muốn giữ nguyên tình trạng hiện tại. Chính sách kinh tế có thể thay đổi, những chính sách có lý do nào đó thay đổi và đó là những thay đổi. Tuy nhiên, nguyên tắc dân chủ không chắc chắn giữ nguyên yêu cầu thay đổi, nó đón nhận thay đổi. Nó cho phép người dân làm những gì họ muốn và nó cũng tạo điều kiện cho việc bỏ ra những chính trị gia không có khả năng hoạt động tốt trong việc này. Đối Việt Nam trở thành một quốc gia tốt đẹp do và nhờ những thay đổi; và sự thay đổi này không thể xảy ra cho đến khi tình trạng hiện tại – một chính quyền được đổi mới quản lý một quốc gia theo chủ thuyết của một vài người – bị loại bỏ.

Điều này có quá các đoạn? Đúng, thật sự như thế, nhưng nó chỉ là ý tưởng.

Tuy nhiên, các cách chính trị không cần phải các đoạn. Nó không cần phải xảy ra ngay lập tức (và nếu nó xảy ra ngay, những thay đổi như thế chắc chắn sẽ không lâu dài). Nhưng các cách cần phải xảy ra. Cho dù là tuôn tãi, thảy tãi hoặc năm tãi, cần phải có kế hoạch cho sự thay đổi. Đáng tiếc là có những người không muốn thay đổi.

Đôi khi sự cấm quyền được đổi mới của Đảng Cộng sản Việt Nam, lòng mong muốn của người dân bỏ tư tưởng già và hơn bất cứ quan quyền lực chính trị có trách nhiệm gì với ai ngoài mình. Đó là một điều

dân chủng hoặc chủng trích chính quy& n v& nh& ng v& n đ& nhân quy& n có thể bỏ đi tù hoặc ph& t ti& n m& t cách vô lý. Ng& i dân không làm chủng đ& c s& ph& n c& a mình, ít ra là trong môi trường áp bức này. & ph& ng Tây, nh& ng t& ng& nh& “t& do” đ& c dùng nh& nh& ng sáo ng& . & nh& ng qu& c gia nh& Việt Nam, nh& ng t& này mang ý nghĩa th& t s& .

Tuy nhiên, n& u không có m& t cụ& c cách m& ng, đ& i chính th& hi& n th& i chủng chủng là ng& i dân Việt Nam s& chủng bao giờ th& t s& h& ng đ& c t& do.

L& n n& a, không chủng ph& i đ& n m& c nh& th& , và có nh& ng lý do th& c ti& n t& i sao nhà n& c nên cân nh& c vi& c thay đ& i. Trong khi m& t chính quy& n đ& c đ& ng có l& i th& là có thể hành đ& ng hoặc ph& n & ng nhanh chóng vì nó không chủng tham v& n t& ng& i dân hoặc nh& ng đ& ng đ& i l& p, nh& ng nó l& i không có l& i th& khi ph& i thích & ng v& i nh& ng tình th& thay đ& i.

Trong khi nh& ng nhà lãnh đ& o trong m& t chính th& dân chủng có thể thu th& p và hành đ& ng đ& a trên s& c& v& n c& a nhi& u quan đ& m t& nh& ng chính ki& n khác nhau, nh& ng nhà lãnh đ& o đ& c đ& ng h& u nh& luôn b& ràng buộc b& i cái gi& i h& n v& s& khác bi& t bên trong t& chủng c& a mình, t& t c& đ& u ph& i đi theo v& i cùng m& t t& t& ng. Th& t đ& dàng h& n khi tìm đ& c m& t s& đ& ng thu& n trong m& t nhà n& c đ& c đ& ng, nh& ng nó s& thi& u đi tính linh hoạt đ& chu& n b& cho vi& c thích & ng v& i nh& ng thách th& c khác nhau.

N& u chính phủ Việt Nam th& t s& tin r& ng Trung Qu& c là m& i đe dọa đ& i v& i an ninh qu& c gia – nh& ng v& mua bán vũ khí và nâng c& p k& thu& t qu& c phòng đ& ng nh& cho th& y đ& i u này là đúng – thì nó s& h& ng l& i t& vi& c tham v& n nhi& u ý t& ng khác bi& t h& n là hoạt đ& ng trong m& t nhóm c& v& n gi& i h& n có cùng suy nghĩ. Trong m& i cụ& c xung đ& t, vi& c đ& đoán không bao giờ là m& t đ& i u t& t.

Nh& ng chủng h& i

Dân chủng là quy& n l& i cao nh& t c& a ng& i dân Việt Nam, và không ai có thể giúp đ& quá trình chuy& n hoá c& a Việt Nam t& t h& n Hoa K& . Trong khi Hoa K& đã đ& a ra nh& ng b& o h& an ninh nào đ& y chủng l& i nh& ng đe dọa t& n& c ngoài, thay vì th& ngu& n kinh nghi& m đ& i dào v& vi& c gìn giữ dân chủng c& a Hoa K& là đ& i u Việt Nam nên tìm ki& m.

Hoa Kỳ cho phép thay đổi các nhu cầu khó khăn trong việc di cư khi cần thiết chính phủ dân chủ. Chúng ta chỉ cần nhìn vào hiện tại hiện lo ngại của Quốc hội Hoa Kỳ để thấy rằng dân chủ, dù rất tốt đẹp, cũng vô cùng xù xì. Có nhiều tiếng nói cùng một lúc, tất cả đều đòi hỏi được lắng nghe, và tất cả đều khẳng định là mình đúng, có thể trở thành vấn đề khi những tiếng nói này tự chỉ trích lẫn nhau, thậm chí làm nguy hại không chỉ đến tình hình lại của đất nước mà còn cuộc sống của người dân.

Nhưng Việt Nam có thể tránh được tất cả những điều này bằng cách xem Hoa Kỳ như là một hình mẫu để noi theo và những việc nên hoặc không nên làm. Chính phủ Hoa Kỳ cho thấy vô số những ví dụ về những thành công và thất bại của một chính quyền dân chủ. Rút ra từ những bài học này, Việt Nam có thể thiết lập một cách đúng đắn một hình thức dân chủ trong chính quyền và hiện pháp được trang bị để đối phó với những vấn đề này. Họ không cần phải bắt chước rập khuôn hình thức chính phủ của Hoa Kỳ; thay vì thế họ có thể dựa vào nó để phát triển. Đây là cơ hội để nắm lấy những điều ưu khuyết điểm và làm nó tốt đẹp hơn.

Bằng cách học hỏi những người đi trước, Việt Nam có được mọi lợi ích của việc thiết lập một nền dân chủ với những an toàn cần thiết, kiểm tra và cân bằng, và những điều khoản để tổ chức một chính phủ hiệu quả và có khả năng. Như câu nói của Thủ tướng Anh Winston Churchill từng nói, “Dân chủ là hình thức chính phủ tồi tệ nhất người ta từng nghĩ ra.”

Tuy nhiên, để những thay đổi này xảy ra, chính quyền hiện tại phải sẵn sàng và có thiện ý. Khi biên giới giữa các quốc gia ngày càng lu mờ trong thời đại Internet, người dân Việt Nam không còn bị cô lập khỏi những bè bạn trên toàn cầu. Họ đã thấy được những gì họ có và không có được, cũng như những sai sót và thất bại của chính phủ họ. Họ chỉ cần nhìn cuộc cách mạng Arab để thấy được những ảnh hưởng của những thế lực này.

Vô lâu dài, sẽ có thay đổi tại Việt Nam. Động Cơ sống sót có thể là một phần của thay đổi này, hoặc là nó sẽ bị bỏ rơi phía sau. Đã đến lúc giới lãnh đạo Việt Nam nắm lấy sự phản ánh của mình. Họ muốn sống trong đất nước của Việt Nam nào, và liệu họ có sẵn sàng để chịu những hi sinh cần thiết?